LA SERRADORA DE GUELIS

Documentada al segle XIX, és una altra mostra de l'aprofitament preindustrial dels recursos de l'entorn: **l'aigua i la fusta.**

A diferència dels molins fariners, a les serradores el mecanisme era de **serra vertical**. Una roda hidràulica exterior, que encara es pot veure annexa a la paret de l'edifici, accionava un sistema de biela i manovella. Aquest mecanisme transformava el moviment circular de la roda en un moviment vertical de pujada i baixada de la serra, mentre un carro feia avançar el tronc cap a la fulla.

Una serradora d'aquesta mena podia tallar un tronc d'uns quatre metres de llarg en uns vint o trenta minuts, depenent del cabal d'aigua i de la duresa de la fusta (sovint pi roig, pi negre i avet). Era una feina lenta però constant, que multiplicava per deu la capacitat d'un serrador manual.

DEL PIRINEU AL MAR

La fusta del Pallars Sobirà (especialment l'avet i el pi roig de les valls altes) era una matèria primera molt apreciada en la construcció naval i civil a la costa. Per això, bona part dels troncs de les valls pirinenques acabaven a les serradores més grans de la Pobla de Segur i Lleida, o fins i tot a les drassanes de Tortosa.

Els troncs de la Vall de Cardós baixaven per **barranqueig** (solts pel riu) fins a punts com ara Llavorsí o la Pobla de Segur. Allà es muntaven els **rais** (estructures de troncs lligats) i els raiers els baixaven pel riu de la Noguera Pallaresa en un viatge èpic cap al sud.

Serradora d'Àreu.
Fons de l'Ajuntament d'Alins.

ESP
ENG
FRA

Ajuntament de Lladorre
PLA DE SOSTENIBILITAT TURÍSTICA DE L'AJUNTAMENT DE LLADORRE
Finançat per la Unió Europea NextGenerationEU
GOBIERNO DE ESPAÑA · MINISTERIO DE INDUSTRIA Y TURISMO · SECRETARÍA DE ESTADO DE TURISMO
Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia
Next Generation Catalunya
Generalitat de Catalunya Departament d'Empresa i Treball